

VARIA

waardige hiervan is dat het tevoren reeds zoo nuttige boek thans ook volledige gegevens en beschouwingen bevat aangaande de jongste Nederlandsche literatuur. Ze zijn van de hand van Dr G. Stuiveling en verdienen alle aandacht, ook na de studies die door W. L. M. E. van Leeuwen e.a. aan hetzelfde onderwerp waren gewijd.

J. T.

CORRECTIE

In de vertaling naar Wordsworth, verschenen in de Mei-aflevering van dit tijdschrift, gelieven den eersten regel aldus te lezen:
Zij was verrukkings droombeeld zelf,

IN MEMORIAM

Kort voor het verschijnen van dit nummer werden enkele sterfgevallen bekend van figuren, die voor het Nederlandsche kunstleven en voor *Elsevier's Maandschrift* een bijzondere beteekenis hebben gehad. Plaatsgebrek laat slechts een enkel woord van afscheid toe. Allereerst herdenken wij hier een van onze oudste redacteuren (1894-1905) *Mr L. J. Plomp van Duiveland*, vriend van Herman Robbers, uitnemend stylist. Samen met Ph. Zilcken heeft hij als eerste, nog onder Schimmel, het maandschrift weten te verjongen en weten open te stellen voor de generatie waartoe hij en Robbers behoorden. Tot deze generatie behoorde ook de bouwmeester *W. Kromhout*, wiens *American Hotel* in diezelfde jaren (1898-1901) werd gebouwd. Wie als ik nog geen twee weken geleden den 76-jarige te Rotterdam, waar hij geboren was, had

ontmoet na een bezoek aan de resten van zijn gebouwen, waaronder het indrukwekkende pand Noordzee, zou ervaren hebben dat deze schok hem te hevig is geweest. Hij nam afscheid van een gebroken mensch.

Een direct slachtoffer van het oorlogsgeweld is de jonge schilder *T. van Doorn*, die, eveneens Rotterdammer, later te Uccle gevestigd was. De verwachtingen die *Mr J. Slagter* in 1931 in dit tijdschrift uitsprak zijn niet geheel vervuld. Toch bleef er een belofte. *Van Doorn* was bezig zich als schrijver over kunst te ontwikkelen. Voor de N.R.Ct volgde hij *Greshoff* te Brussel op. Ook voor ons tijdschrift was hij bezig met een essay over den schilder *War van Overstraten*, een studie waar wij ons veel van hadden voorgesteld.

Geen kunstenaar, geen schrijver maar voor het kunstleven van Amsterdam een onmisbaar element was de nog jonge kunsthandelaar *Jacques Goudstikker*. Ook hij is slachtoffer van dezen oorlog. De door hem ingerichte tentoonstellingen in zijn zaak (o.a. *Stillevenen*, *Winterlandschappen*, *Rubens*) en samen met anderen in het Rijksmuseum (*Oude Kunst*) en in het Stedelijk Museum (*Italiaansche kunst*) hebben, in tijden toen het van officieele zijde nog niet mogelijk bleek, de belangstelling voor kunst aanmerkelijk verruimd. Toen er een impasse was betrok hij daar ook in de moderne kunst, opende tentoonstellingen van groepen jongere schilders en ook van kunstenaars afzonderlijk, waaronder die van *Charley Toorop's* werk wel de opmerkelijkste was. Het was uitsluitend door het persoonlijk initiatief van *Goudstikker* dat de kunstmanifestaties van Amsterdam een vaak zoo feestelijk en kleurrijk karakter verkregen.

J. G. van Gelder